

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind reglementarea unor măsuri necesare rezolvării problemelor de mediu aflate în procedură de infringement

În temeiul art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (art. 258 TFUE), Comisia Europeană a declanșat împotriva României acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor prevăzute de Directiva 2006/21/CE privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive (cauza 2012/2182), care a vizat iazurile de decantare aparținând Moldomin SA, societate aflată în faliment simplificat, printre care Iazul Tăușani și Iazul Boșneag-extindere. Prin avizul motivat, Comisia a solicitat autorităților române să ia măsuri de conformare pentru iazurile Tăușani și Boșneag-extindere, până cel târziu la data de 22 aprilie 2014. Considerând, în continuare că România, încalcă articolele 4 și 13 alin. (2) din Directiva 2006/21/CE privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE, în ceea ce privește Iazul Boșneag-extindere, Comisia a luat decizia sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Pentru evitarea unei condamnări și a măsurilor pecuniare la care va fi supusă România în cazul unei decizii definitive a Curții de Justiție a Uniunii Europene împotriva României, se impune finanțarea activităților de conformare de mediu și implicit respectarea obligațiilor asumate prin respectiva directivă.

Comisia a impus României luarea de măsuri adecvate pentru prevenirea poluării transfrontaliere în sensul de a se asigura că operatorii iau măsuri care corespund scopului ce trebuie urmărit și anume prevenirea sau reducerea poluării, care în anumite cazuri înseamnă investiții concrete. Ea apreciază că prin neluarea măsurilor necesare România nu se poate considera că și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 și ale articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea deșeurilor din industriilor extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE.

Însă, având în vedere faptul că situațiile exemplificate privesc operatori economici în faliment, aceștia nu pot fi obligați și nu pot să suporte costurile depoluării pentru că sunt în incapacitate financiară și în proces de lichidare, fiind limitați ca activitate de procedura insolvenței. Prin urmare, astfel de operatori sunt fără resurse financiare și nu există pârghii legale de a li se impune și de a face orice fel de investiții pentru prevenirea sau reducerea poluării, care există independent de voința lor și situația de fapt și de drept a operatorului, punând în pericol sănătatea oamenilor din perimetrul operatorului respectiv.

Pe de altă parte, neluarea de măsuri, spre exemplu nerealizarea investiției necesare, ar însemna tocmai că statul român nu își atinge obiectivul de a lua măsurile adecvate așteptate de Comisie și implicit menținerea nerespectării dispozițiilor articolului 4 și ale articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea deșeurilor din industriilor extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE.

Or, neluarea acestor măsuri de statul român pune în pericol sănătatea umană și este de natură de a expune statul la o condamnare și ulterior la sancțiuni pecuniare până la data conformării la obligațiile privind gestionarea deșeurilor din industria extractivă și a genera poluare transfrontalieră.

Este necesar să fie creat și implementat mecanismul care asigură atât îndeplinirea măsurilor solicitate de Comisie, protejarea sănătății oamenilor, cât și evitarea condamnării și diminuarea prejudiciilor la care este expus statul român prin plata de amenzi și penalități de întârziere.

Ținând cont că este necesară reglementarea imediată unor astfel de situații, pentru ca statul român, obligat la conformare potrivit deciziilor de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, să poată întreprinde demersurile necesare realizării investițiilor pentru conformarea la obligațiile de mediu, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

ART. 1

Prezenta ordonanță de urgență reglementează cadrul juridic privind realizarea investițiilor din industria extractivă, în scopul conformării la obligațiile de mediu și evitării deciziilor de condamnare și sancționare ale României de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

ART. 2

Investițiile prevăzute la art. 1 se realizează de către ordonatorul principal de credite care are în subordine, în coordonare, sau sub autoritatea cărora se află persoana juridică responsabilă cu gestionarea deșeurilor din industria extractivă și se finanțează din fonduri alocate de la bugetul de stat prin bugetul acestuia.

ART. 3

(1) Finanțarea de la bugetul de stat prin bugetul ordonatorului principal de credite a investițiilor prevăzute la art. 1, se poate realiza dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. poluare transfrontalieră;
2. persoana juridică responsabilă, în temeiul legislației aplicabile, pentru daunele aduse mediului este în stare de faliment, declarată conform legislației aplicabile;
3. persoana juridică responsabilă nu poate suporta costurile conformării la obligațiile de mediu;
4. există riscul iminent al unei decizii de condamnare a României din partea Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru neconformarea la obligațiile de mediu prevăzute de articolul 4 și de articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE.

(2) Risc iminent, în înțelesul prezentei ordonanțe de urgență înseamnă că procedura contencioasă în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene este în faza pladoariilor orale.

ART. 4

Se autorizează ordonatorii principali de credite prin bugetul cărora se finanțează investițiile prevăzute la art. 1 ca după aprobarea, în condițiile legii, a documentațiilor tehnico-economice aferente investițiilor, să introducă capitolul, titlul, articolul, alineatul, subcapitolul și paragraful, după caz, precum și "Fișa obiectivului/ proiectului/ categoriei de investiții" și să asigure cu încadrarea în bugetul aprobat fondurile necesare finanțării investiției prin redistribuiri/virări de credite de angajament și credite bugetare, pe parcursul întregului an.

ART. 5

(1) Ordonatorul principal de credite prevăzut la art. 2, are obligația de a prelua, conform dispozițiilor legale, bunurile necesare pentru realizarea investiției și a încadra bunurile

rezultate în urma investițiilor prevăzute la art. 1 în categoria bunurilor de natura domeniului public sau privat al statului, în funcție de uzul și interesul pe care-l deservește.

(2) Ordonatorul principal de credite prevăzut la art. 2 îndeplinește calitatea de titular al dreptului de proprietate, în numele statului, și exercita toate prerogativele pe care le implică această calitate.

(3) Sumele rezultate din valorificarea bunurilor prevăzute la alin. (1) se fac venit la bugetul de stat, conform prevederilor legale.

ART. 6

Prin Hotărâre a Guvernului se aprobă realizarea investițiilor prevăzute la art. 1, având în vedere respectarea condițiilor prevăzute la art. 3.

PRIM – MINISTRU

Dacian Julien CIOLOȘ